

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 1 เทศกาลมหาพรต ปี C

(วันที่ 10 มีนาคม ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก นักบุญยอห์นที่ 23 พระสันตะปาปา ทรงมีพระชนมายุ 77 ปี เมื่อพระองค์ได้ทรงรับเลือกให้เป็นพระสันตะปาปาในปี ค.ศ. 1958 พระองค์ทรงทราบดีว่าเวลาการเป็นประมุขสูงสุดของพระศาสนจักรคาทอลิกของพระองค์นั้นคงสั้น เพราะพระองค์ทรงอยู่ในช่วงบั้นปลายของชีวิตแล้ว อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้ที่พระองค์ทรงพูดด้วยความมั่นใจว่า “เราจัดเตรียมกระเป๋ของเราไว้เรียบร้อยแล้ว” กล่าวคือ พระองค์ทรงพร้อมที่จะเดินทางไปสู่ชีวิตนิรันดร์เมื่อใดก็ได้ที่พระเจ้าทรงเรียกพระองค์

ถ้าเราอ่านพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกาตั้งแต่ต้นจนจบ สิ่งหนึ่งที่เราสามารถสังเกตได้โดยไม่ยากเย็นนักคือ ในช่วงเวลา 3 ปีแห่งการเทศนาสั่งสอนของพระเยซูเจ้า พระองค์ทรงใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับการเดินทาง พระองค์ทรงเป็นนักเทศน์ที่เดินทางไปเรื่อยๆ เป้าหมายสุดท้ายของการเดินทางของพระองค์บนโลกนี้คือ กรุงเยรูซาเล็ม นครศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นสถานที่ที่พระองค์จะทรงทำให้ภารกิจแห่งการช่วยมนุษยชาติให้รอดพ้นสำเร็จไปโดยผ่านทาง การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ ในพระวรสารนักบุญลูกาบอกเราก่อนที่จะเริ่มภารกิจยิ่งใหญ่ พระองค์เสด็จเข้าไปใน “ถิ่นทุรกันดาร” (ลก 4:1) เพื่อเตรียมตัวสำหรับการเดินทางฝ่ายจิตของพระองค์

ปรกติแล้วเมื่อเราจะเดินทางไปไหนมาไหน ยิ่งกระเป๋าเดินทางของเราเบาเท่าใด ก็ยิ่งทำให้การเดินทางของเราสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ดังนั้น อะไรที่ไม่จำเป็นเราควรเอามันออกเสียเพื่อจะได้ไม่เป็นภาระกับเรามากจนเกินไป ในพระวรสารพระเยซูเจ้าทรงทำสิ่งเดียวกันนี้ ถ้าจะพูดในเชิงเปรียบเทียบ เราสามารถกล่าวได้ว่าในถิ่นทุรกันดารนี้เองที่พระองค์ทรงทำให้ “กระเป๋าแห่งการประจญ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ของพระองค์ว่างเปล่าไป

ก่อนอื่นหมด พระองค์ทรงโยน “ความเห็นแก่ตัว” ทิ้งไป ปีศาจได้ประจญพระองค์ให้ใช้อำนาจเพื่อความสะดวกสบายของตัวเอง โดยการเปลี่ยนก้อนหินให้กลายเป็นขนมปัง “ถ้าท่านเป็นบุตรพระเจ้า จงสั่งให้หินก้อนนี้กลายเป็นขนมปังเถิด” (ลก 4:3) แต่พระเยซูเจ้าทรงรอดคอยวันที่พระองค์จะ

ทรงเปลี่ยนขนมปังให้กลายเป็นพระกายและเหล้าองุ่นให้กลายเป็นโลหิตของพระองค์เพื่อเป็นการระลึกถึงการพลีบูชาของพระองค์บนไม้กางเขนเพื่อให้เราให้รอดพ้นจากอำนาจของบาปและความตาย

จากนั้น พระเยซูเจ้าทรงโยน **“การนมัสการที่จอมปลอม”** ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของ **“วัตถุนิยม”** ทิ้งไป ปีศาจสัญญาจะให้อำนาจและความรู้เรื่องแห่งอาณาจักรบนโลกนี้แก่พระองค์เพียงแค่ว่า พระองค์ทรงคุกเข่าและนมัสการมัน **“ข้าพเจ้าจะให้อำนาจและความรู้เรื่องของอาณาจักรเหล่านี้ทั้งหมดแก่ท่าน เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะให้ผู้ใดก็ได้ตามความปรารถนา ดังนั้น ถ้าท่านนมัสการข้าพเจ้า ทุกสิ่งจะเป็นของท่าน”** (ลก 4:7) แต่พระเยซูเจ้าทรงกำลังเตรียมจะประกาศการมาถึงของพระอาณาจักรของพระเจ้า ไม่ใช่อาณาจักรของซาตาน

สุดท้าย พระเยซูเจ้าทรงทำให้กระเป๋าทรง **“ความหยิ่งจองหอง”** วางเปล่าไป ปีศาจได้ประจักษ์ พระองค์ให้กระโจนลงจากยอดพระวิหารเพื่อแสดงอำนาจยิ่งใหญ่ต่อหน้าฝูงชนที่มารวมตัวกันในวันฉลองของชาวยิว **“ถ้าท่านเป็นบุตรของพระเจ้า จงกระโจนลงไปเบื้องล่างเถิด เพราะมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ‘พระเจ้าจะทรงส่งทูตสวรรค์ให้พิทักษ์รักษาท่าน’ และยังมีเขียนอีกว่า ‘ทูตสวรรค์จะคอยพยุงท่านไว้มิให้เท้ากระแทบหิน’”** (ลก 4:9-10) แต่พระเยซูเจ้าทรงกำลังจะประกาศคำสอนแห่งความเรียบง่าย ความสุภาพ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของผู้ที่เป็นเหมือนเด็กเล็กๆ ในพระอาณาจักรของพระบิดาเจ้าสวรรค์

หลังจากที่ได้ทรงทำให้กระเป๋าทรงการประจักษ์ของพระองค์ว่างเปล่าแล้ว พระเยซูเจ้าผู้ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระจิตเจ้าได้ทรงเติมกระเป๋าทรงของพระองค์ให้เต็มด้วยพระพรของพระจิตเจ้าเพื่อเรา อย่างเช่น ความเชื่อ ความหวัง และความรัก จากนั้น พระองค์ทรงเริ่มออกเดินทางไปที่เทศนาสั่งสอนและประกาศข่าวดีแห่งพระอาณาจักรสวรรค์อย่างเปิดเผยทั้งในดินแดนอิสราเอลและในดินแดนของคนต่างศาสนา ดังที่เราทราบกันดี การเดินทางของพระองค์จะจบลงที่กรุงเยรูซาเล็ม ที่นั่นพระองค์จะทรงรับพระทรมาน สิ้นพระชนม์ และจะทรงกลับคืนพระชนมชีพในวันที่สาม

ถ้า **“ชีวิต”** คือ **“การเดินทาง”** เราแต่ละคนได้เริ่มการเดินทางของเราตั้งแต่เวลาที่เรารับศีลล้างบาป เราได้รับพระพรที่ช่วยให้เราสามารถโยนบาปทิ้งในถังขยะ และเติมกระเป๋าทรงของเราให้เต็มด้วยพระพรแห่งความเชื่อ ความหวัง และความรัก อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าหลายครั้งในชีวิตเรายังคงทำผิดซ้ำแล้วซ้ำอีกโดยการใส่สิ่งที่ไม่ดีกลับเข้าไปในกระเป๋าทรงของเราอีก แต่พระเจ้าทรงพระทัยดีและทรงเข้าใจความอ่อนแอตามประสามนุษย์ของเรา พระองค์ทรงอดทนต่อเราและต่อความผิดพลาดของเรา ด้วยเหตุนี้ ทุกปีพระองค์จึงประทาน **“เทศกาลมหาพรต”** ให้แก่เราเพื่อเป็นโอกาสให้เราละทิ้ง

ค่านิยมที่ไม่ถูกต้องและเลือกค่านิยมที่ถูกต้อง มหาพรตจึงเป็นช่วงเวลาที่เราต้องเข้าไปในกระเป๋ที่เราเก็บสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับเรา และตัดสินใจว่าเราจะทิ้งอะไรออกไปและเก็บอะไรไว้

พี่น้องที่รัก นักบุญยอห์นที่ 23 พระสันตะปาปา มีหลายสิ่งที่คล้ายกับพระเยซูเจ้า แม้ว่าเมื่อทรงเข้ารับตำแหน่งประมุขสูงสุดของพระศาสนจักร พระองค์ทรงมีอายุมากกว่าพระเยซูเจ้าเมื่อทรงเริ่มเทศนาสั่งสอนถึง 47 ปีก็ตาม ทั้งสองได้ทรงจัดเตรียมกระเป๋าสัมภาระสำหรับการเดินทางไว้อย่างเรียบร้อยและลงตัว เช่นเดียวกันเราทุกคนต้องเตรียมกระเป๋าเดินทางให้พร้อมเพราะเราไม่รู้ว่าพระเจ้าจะทรงเรียกเราไปพบพระองค์เมื่อใด มหาพรตเป็นโอกาสที่ดีที่สุดสำหรับเรื่องนี้ ไม่ว่าเราจะอายุมากหรือน้อยไม่ใช่เรื่องสำคัญ เพราะมหาพรตเป็นช่วงเวลาแห่งการเดินทางที่มุ่งตรงไปยังปัสกาซึ่งเราทุกคนต้องทำทุกปีจนกระทั่งเราผ่านประตูแห่งความตายและเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**